

højtærede Indenrigsminister og den højtærede Trafikminister om at blive enige om en Ordning af dette Forhold, thi det forekommer os ganske utilbørligt, at Staten sidder sine egne Love overhørig og lægger paa Huslejen uden at spørge Nævnene. Det er et Forhold, som har faaet et meget karakteristisk Udtryk bl. a. i, at en Overportørs Enke faar fradraget 25 Kr. om Maanedn i sin Pension, uden at man har fundet dette ukorrekt.

Endelig skal jeg omtale det sidste Punkt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, nemlig Financieringsforholdene vedrørende Nybyggeriet. Her maa jeg understrege, at Bolignøden kun kan blive afhjulpet ved, at Boligbyggeriet kommer i Gang. Jeg var til at begynde med lidt misfornøjet med den Redaktion, som Flertallets Betænkning havde faaet angaaende dette Forhold, men dels glædede det mig under Udvalgets Arbejde at høre den Varme, hvormed Venstres ærede Ordfører udtalte sig om alle de Bevillinger, der var givet til Boligbyggeriet, og at denne Regering mere end nogen anden havde stillet Penge til Raadighed til Boligbyggeri — at dette er lidt i Strid med Aalborg-Resolutionen, kommer jo ikke denne Sammenhæng ved —, dels er der ogsaa det lille „men“, som staar i Betænkningen. Det forekommer mig ganske vist, at der er en lille Uoverensstemmelse; men det blev af Flertallets ærede Ordfører hævdet, at dette „men“ skulde læses saaledes, at naar vi har opgivet at stille Forslag, saa siger vi: Men Indenrigsministeren sætter vi vort Haab til; og under denne Forudsætning har vi kunnet gaa med til at vedtage denne Huslejereguleringslov uden at tage Hensyn til den Financiering af Boligbyggeriet, som maa komme bagefter.

Niels Petersen: Det maa erkendes, at det er lykkedes i Udvalget paa væsentlige Punkter at forbedre Ministerens Lovforslag. Der er endnu meget, som jeg anser for uhyggelige Pletter tilbage, men Forbedringer — og det paa væsentlige Punkter — er der ogsaa, og dette gælder først og fremmest Fjernelsen af Opsigelsesbestemmelsen — dette Udtryk brugt i al Almindelighed. Hvis denne Bestemmelse var blevet staaende, var Retten til Opsigelse faktisk gengivet Ejerne, men lykkeligvis er man i Udvalget blevet enig om at stryge den. Efter Ændringsforslag Nr. 16 kan Kommunalbestyrelsen beslutte, at de allerede givne Tilladelser til Fremleje skal holdes i Kraft, saa længe Loven bestaar, til 1. April 1923. Men jeg

vil rigtignok i Forbindelse dermed sige, at ret vidt rækker ikke Beskyttelsen for Fremlejemaal, og heller ikke saa vidt, som det ser ud til. Det, der gives Kommunalbestyrelsen Adgang til, er at forlænge Gyldigheden af de af Nævnene tidligere meddelte Tilladelser, saa længe Loven bestaar. Men jeg tvivler om, at det er noget stort Antal Fremlejetagere, der sidder paa Nævnenes Tilladelse. Under alle Omstændigheder er det kun et Mindretal og maaske endda et ringe Mindretal. Vi havde for vort Vedkommende ønsket, at den nugældende Lovs § 19 blev bevaret uforandret, saaledes at Nævnet ogsaa i Fremtiden kunde give Tilladelse til Fremleje. Naar Grundejerforeningerne atter og atter fremhæver, at det er en saa stærk Begunstigelse af Lejerne, maa jeg hævde, at det modsatte er Tilfældet. Det er i Virkeligheden kun en ufuldkommen Beskyttelse, der ydes dem, paa Grund af det kvalificerede Flertal, der kræves til Tilladelsen. Men under alle Omstændigheder erkender vi dog, at Ændringsforslag Nr. 16 betegner et betydeligt Fremskridt i Forhold til det oprindelige Lovforslag. Og vi har paa dette som paa flere andre Punkter strakt os meget vidt for at opnaa Enighed. Vi er saaledes Medforslagsstillere til Ændringsforslag Nr. 14, angaaende Affattelsen af Litra g., og jeg kan være ganske enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelser derom. Der har i Udvalget været fuldkommen Enighed om, at der ikke vilde være Grund til, og at det vilde være ganske urimeligt at holde Haanden over de daarlige Lejere, som misbruger Beskyttelsen. Men medens vi uden Betænkkelighed er gaaet med til dette, er der noget i dette Ændringsforslag, som vi kun med Betænkkelighed har akkvieseret ved, nemlig Bestemmelsen om, at Nævnet skal være pligtigt at godkende Opsigelser af Lejere, naar Ejeren overfor Nævnet godtgør, at han kan skaffe Lejeren tilsvarende Lejlighed. Dette Udtryk er i Virkeligheden vagt. Jeg gaar ganske vist ud fra, at der derved ikke alene skal forstås, at Lejligheden har en lignende Størrelse, samme Antal Værelser af lignende Størrelse og ligger i samme Kvarter, men ogsaa at Lejens Størrelse er tilsvarende, men det er altid uheldigt at vedtage Lovbestemmelser, der aabner Rum for Fortolkninger. Fortolkninger skulde helst være overflødige.

Ogsaa Ophævelsen af Overnævnet har vi været betænkkelige ved for Storkøbenhavns Vedkommende, derimod ikke for den øvrige Del af Landets. Her i København har der været meget Brug for Over-